

[Larsen-Ledet]

af den entusiasme, noget af det engagement, som sådan set kan flytte bjerge. Mens vi med lys og lygte leder efter at finde løsninger på vores problemer, kunne man godt bruge tid på at beskæftige sig med det, som foregår dér. Der er altså mennesker dér, der vover noget, der engagerer sig og løber en risiko, og som samtidig synes, det er spændende.

Turismen er også en økonomisk faktor. Der er ingen gnist af tvil om, at vi her kan øge vores indtægter i forhold til udlandet valutamæssigt. Vi kan lære en del af de verdensberømte rejseselskaber, vi har, med færdigpakkede rejser, hvor man ikke behøver selv at tænke, hvis det er det, man gerne vil være fri for, fordi alt er tilrettelagt. Det har vi nok for lidt af her i Danmark. Men vi har et underskud på 3 mia. kr. i vores turistbalance, så der er i hvert fald noget at hale ind på. Derfor bør vi tilstræbe en forøget aktivitet også på det felt. Det er fuldstændig meningsløst, at det koster os 3 mia. kr. med det, som vi er i stand til at præstere her i Danmark for turister. Det er også en opgave her at holde vores egne borgere hjemme og nyde de ting, som vi har i overflod, og som masser af turister i øvrigt glæder sig over.

Pia Kjærsgaard (FP):

Et af regeringens erklærede mål, da den startede, var faktisk at afskaffe betalingsbalanceunderskuddet, men jeg synes ikke, at statsministeren beskæftigede sig ret meget med betalingsbalanceunderskuddet i sin tale. En af sætningerne i statsministerens åbnings-tale var, at en forøgelse af skattetrykket ikke var et egnet middel til at få underskuddet bragt ned. Men hvad har vi så set? Vi har stadig væk verdensrekord i skattetryk, og det synes jeg ikke at statsministeren hverken med sin første eller anden tale har gjort noget som helst ud af at fortælle hvordan han vil få bragt ned.

Da jeg i en kort bemærkning sammenlignede os med andre lande, sammenlignede jeg os med bl.a. Brasilien, som havde bedre mulighed for at betale gælden tilbage, da der var gang i deres eksport. I den forbindelse kan jeg tilføje, at Brasilien har en gæld på 6.000 kr. pr. indbygger, hvor Danmark har 52.000 kr. i udlandsgæld. Det er en fantastisk forskel, når man tænker på vores lille, såkaldt civiliserede land og sammenligner det

med lande, der, som jeg sagde, har helt andre problemer at slås med. Jeg synes, det er flovt for statsministeren, og jeg synes, det er flovt, når der sidder en borgerlig regering, at vi kan fremvise de tal.

I øvrigt må jeg sige tak til hr. Gert Petersen, fordi han i hvert fald tog stilling til vores dagsorden, og jeg må tage de andre partiers stiltiende mistillid til vores dagsorden som udtryk for, at man faktisk er enig i SFs betragtninger om, at skattetrykket er man i hvert fald ikke enig i ikke skal fortsætte, og at man også er betænkelig ved at sætte tæring efter næring. Jeg må således gå ud fra, at bl.a. regeringspartierne har samme indstilling, som Socialistisk Folkeparti har.

Statsministeren siger, at så snart vi kommer til det ideologiske, skilles vandene. Jeg har nu meget svært ved at se, hvor de vande skilles, når man også fra borgerligt hold åbenbart kan stemme imod vores dagsorden, hvis indhold statsministeren i adskillige taler selv har givet udtryk for – det er faktisk mange af statsministerens udtryk, der er brugt i denne dagsorden. Men så kommer jeg til at tænke på noget andet, statsministeren har sagt, nemlig at ideologi er noget bras. Det er jo i virkeligheden nok det, der ligger bag alt det, statsministeren har stået og sagt her fra Folketingets talerstol i dag.

Albrechtsen (VS):

Nu mente hr. Svend Auken, at VS nok havde indsat ordene om indkomstpølitik og OD i vores dagsorden direkte med henblik på at sikre, at Socialdemokratiet ikke skulle kunne stemme for den. Det vil jeg nu gerne dementere; det er ikke den tanke, vi har haft, men tværtimod den tanke, at vi jo ved, at en masse af de lønmodtagere, uden hvis støtte arbejderflertallet er en umulighed, er imod indkomstpølitik og er imod OD i de former, som vi hidtil kender det. Det kan altså ikke nytte at basere en regering på et vælgermæssigt grundlag, som politisk baserer det på elementer, som vælgerne i stort omfang ganske enkelt er imod.

Derfor er det da stadig væk vores håb, at Socialdemokratiet, når Socialdemokratiet om føje tid skal danne regering, vil afstå fra at bruge disse to midler, og derfor er det sandelig i den allermost positive hensigt med hensyn til netop at sikre en sådan regerings suc-